

ДЛ. I.
АЩА СЕ:
ЧИСЛО: 40
ГОДИНА: 25
ДЪРЖАВНАТА
НИЯ ПО СПОРТИ
УЧИЛИЩЕ.
Сам не съвържатъ.
20 ст.

ВАРНЕНСКО ЕХО

ВСЪКИДНЕВЕНЬ НЕЗАВИСИМЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЬ.

Адресъ: редакция „В. Ехо“ — печатница Д. Тодоровъ — Варна.

Отговоренъ редакторъ: Ив. Димитровъ.

Българската изборска кампания във Варна и Загора.

Т. и. прѣди обѣдъ въ града Загора при небивало на лозари отъ цѣлото се отиръ уредената отъ членото на Българскиятъ съюзъ на Мицките на Земедѣлското ассоциация Имоти, лозарско-изложбъ отъ Гл. съюза Министерството г-нъ Бновски. Въ изложбата много нещо да се види.

Имаше грозде и вина както отъ гр. Варна, такъ и отъ окръга и училището въ всѣко отношение изложенъ четири сорта отъ варненския доц. Ф. Гюгановъ. Целта изложбата бѣ да се водитъ за винаги, че ребра да се прѣгърне и да се засаждането на лози въ благородени американски и че всички директни които безъ да сѫ облагаватъ грозде, извѣстни земли: италиански, югославски, отело, тереза, делавари и пр.) трѣбва да се изброяватъ, тѣ като тѣ съществува умишлено се възъдъ само отъ хора спекуляции на народния на лозарството, че тѣ изложбата постигна, поради което нито лъжъ не бѣ чутъ за възможността изчезнали лози, възникнали заинтересованите тѣхи защитници.

Примѣръ убди най-честолюбивиятъ обѣдъ и съборъ, въ койго са рефератъ отъ видни агрономи-специалисти. Единъ

отъ рефератите който представлява най-голѣмъ интересъ за лозарите изъ варненско бѣ тоя на Кр. Тополски за директните сортове. По него специално въгра пътъ ще се повърне.

Отъ събористите лозари се разгледа проектъ устава на бъдещия Български Лозарско-Винарски Съюзъ, като пъкъ дслегатъ на лозарскиятъ сдружения, въ това число и четириага такива на Варненския Лозарски Синдикатъ, избраха бургото, което се натовари да свика вънай скоро време учредителния конгресъ на Съюза, въ който ще влизатъ само колективни членове (дружества, кооперации, синдикати и пр.) и който ще има да изиграе една голѣма роля за по-бързото и доброто възобновяване на лозята, съ което ще се възвѣрне поминъка, загубенъ вслѣдствие филоксерното заразяване на лозята, на стотици хиляди ствѣйства въ България, отъ които нѣколко хиляди се наброяватъ въ гр. Варна и окръга.

Съборъ слѣдъ като окончателно изчерпи линията си редъ се закри на 27-и септември вечеръ, а изложбата на 28-и с. и.

П. Антоновъ (агроном).

ВЪ ДОБРУДЖА

Нови ужаси и безчестия.

Съобщаватъ ни отъ Силистра, че има въ селата острозъ, Буджакъ, Алмазий и Гърлица, чисто български села, ромънски войска около шест полка, пѣхота, кавалерия и артилерия.

Неописуеми сѫ биле ужасите, които се вършеле гази войси, особено офицерите и И. Иванъ палатките на офицерите, а и изъ кѣщата пипали жени, моми, булки и момичета къръстни, десетина годиш-

ни. Тия мъжки оргии сѫ се провалятъ всеки денъ и нощъ.

Освенъ тая грабра съ честта на българския женит и дѣца, но и имотигъ на българите сѫ се разграбвали отъ войската и никой не заплашава счупена нара срѣчу възтигъ хранителни припаси, или добитъци.

Прѣдъ нѣколко дни, на 22 септември е съобщено на кмета въ с. Кара Срманъ, което село се намира огъсъмъ старата граница, че войска ще пристигнатъ да прииде на селищъ, що въ деня на пристигането да излезатъ булки и моми въ кени прѣмъни и съ кигки да я посрѣщнатъ. Ако ли нѣкой посмѣе да не изпълни тази заповѣдъ, то по-скоро да се пригответъ да бѣга прѣдъ деветъ царства, защо го чака гроана казънъ. Нѣкои отъ женитъ сѫ избѣгали изъ други села изъ Силистренско, въ нѣкои дори въ южна Добруджа. Изъ с. Боджакъ сѫ избѣгали въ Кочогаръ, Силистренско, Тодорка дончева, 16 годишна съ майка си, Иванка Стоичкова 15 годишна съ майка си. Тѣ биле съ башти съ Ромънските стражари вързани башти въ община, а женитъ и дѣщеритъ имъ завършили въ училището. Четири стражари отишли да изясняватъ затворените въ училището Писъци на невинните нещастни дѣца и майки сѫ били толкова голѣми, що гората ехтила. Дочули това горскиятъ стражаръ, турчинъ Хасанъ и отива да види. Сварилъ войниците го съ пушки въ рагъ, а женитъ съ раздрани ризи и скъръвявени меса, паднали на колѣни, молящи за пощада. Покъртилъ се мюсюманънътъ отъ сълзите и писъците на жертвите. По една случайностъ освободилъ на бързо женитъ и заключилъ стражарите въ кътъ. Послѣ, какво е станало съ него и женитъ, ипоще не се знае.

чете слѣдната тема: „Какъ ще организирате отдѣлението си въ малка автономна община?“ Какво скудоумие, какво чудо! При таъкъ цейзърпаемъ източникъ на теми, какъвто представлява нашата педагогична практика, при толкова новоизнанали въпроси по учебното дѣло, които чакатъ разѣяснение, нашиятъ представител на художественото обучение избралъ горната тема, по която щѣше да се скажи за умствения багажъ на кандидатъ. Всички учители са изглеждаха въпросително. Единъ два ма се обадиха, че темата не е изъ областта на методиката, други по-съмнъкаха, но никой нѣма смѣстьта да остави церкото и си излѣзе, защо 30 лв. такса, нещастни учителски пари, щѣха да пропаднатъ. Значи, трѣбващъ да се напише

Болшевикътъ желаетъ мира.

Както вече е известно прѣговорите за миръ между Естония и болшевикътъ сѫ почнати.

Въ първата срѣща Красинъ, руски комисаръ, е заявилъ: — Вълшевишка Русия желаетъ мира съ цѣлия светъ. Ний се гордимъ, че не смо нападали никакъ страна.

Ний сме готови — чакаме този моментъ съ четвъртнѣе да демобилизиратъ нашата армия, щомъ като нашите неприятели сключатъ мира. Ний желаемъ особено много да сключимъ миръ съ Естония, защо естонския пролетариатъ се бори съ нашия за събардането на царизма.

Оратора на Естонската делегация отговаря:

— Въ тая война съ болшевиците, Естония се бори за своя собствена защита. Ний се боримъ за безоцъстността, за рѣда и демократията.

Ний нѣмамъ право да не признаемъ прѣговорите за мира съ болшевиците, понеже тѣ призоваватъ нашата независимостъ.

Естонския народъ е разположенъ да сключи миръ съ болшевиците, ако е сигуренъ, че този миръ ще бѫде траенъ и ще запази независимостта на нашата страна.

Хроника

Обрѣщаме внимание на читателите си, че отъ утре почваме да печатаме реферата на архитектъ Леонкиевъ относително „Строителството създадено отъ публично административни правилници изакона за общ. предприятия, които се налагатъ въ свръзка съ резултатите отъ тѣхното прилагане“. Въпросниятъ рефератъ е държанъ отъ г. Леонкиевъ прѣдъ членовете на ижи-

за да се получи бѣлѣжка 4.

Едни учители писали, че неможе да се устрои такава община отъ отдѣлните, понеже дѣцата сѫ отъ различни обществени срѣди и съ противни интереси. Други учители съгласили тия противорѣчии интереси и усъвъли на книга да образуватъ автономна община, като изброятъ кметъ, назначатъ сѫдилица, образуватъ сномагателни каси и др. Дѣто ще каже, направено ние се оплакваме, че нѣма кой да гледа и извалидъ и сирацъ, останали отъ войната. Но както и да организираме отдѣлението си, въ автономна или монархическа община, всичко това си остава неестествена, прѣсилена практика, които нито е съществувала, нито пъкъ ще съществува нѣкога въ днешното училище.

ЕДИНЪ КОНКУРСЕНЪ ИЗПИТЪ.

Същата година варненското настоятелство земя рѣзултатъ — училищни промоции конкурсы за изпитъ и създаването на съдъдъ на обучението въ училищата.

За нѣколко дни прѣгледахъ списанието и книжките и си припомнихме онова, кое то бѣхме учили въ училищете и слушадътъ ревностно едно време по курсове и конференции. Прѣговорихме за обеждития, за биохимически закони, за свободни съчинения, за художествено и трудово обучение и пр. сгари и нови вѣянія въ областта на училищната практика.

Така подготвени, чие се явихме на опредѣлния денъ, уверени, че и по най-трудния въпросъ ще можемъ да напишемъ по нѣщо. Но каква голѣма бѣ изненадата на всички кандидати, когато ни се про-

